

Dz.U. 1985 Nr 21 poz. 91**U S T A W A**

z dnia 18 kwietnia 1985 r.

o rybactwie śródlądowym**Opracowano na podstawie: t.j. Dz. U. z 2015 r. poz. 652, z 2017 r. poz. 60.****Art. 1.** 1. Ustawa określa:

- 1) zasady i warunki ochrony, chowu, hodowli i połowu ryb w powierzchniowych wodach śródlądowych, zwanych dalej „wodami”, w wodach znajdujących się w urządzeniach wodnych oraz w obiektach przeznaczonych do chowu lub hodowli ryb;
- 2) właściwość organów administracji publicznej, sposób ich postępowania, a także zadania i obowiązki jednostek organizacyjnych i osób, związane z wykonywaniem przepisów:
 - a) rozporządzenia Rady (WE) nr 708/2007 z dnia 11 czerwca 2007 r. w sprawie wykorzystania w akwakulturze gatunków obcych i niewystępujących miejscowo (Dz. Urz. UE L 168 z 28.06.2007, str. 1, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 708/2007”,
 - b) rozporządzenia Rady (WE) nr 1100/2007 z dnia 18 września 2007 r. ustanawiającego środki służące odbudowie zasobów węgorza europejskiego (Dz. Urz. UE L 248 z 22.09.2007, str. 17),
 - c) Unii Europejskiej wydanych w trybie przepisów rozporządzeń, o których mowa w lit. a i b.

2. Za chów ryb uważa się działania zmierzające do utrzymywania i zwiększania produkcji ryb, a za hodowlę – chów połączony z doborem i selekcją, w celu zachowania i poprawienia wartości użytkowej ryb.

3. Ryby i inne organizmy wodne żyjące w wodzie stanowią jej pożytki.

4. Przepisy ustawy nie naruszają postanowień umów międzynarodowych dotyczących gospodarki rybackiej w wodach granicznych.

Art. 1a. 1. Zadania i uprawnienia państwa członkowskiego albo właściwego organu, określone w przepisach wymienionych w art. 1 ust. 1 pkt 2, wykonuje

minister właściwy do spraw rybołówstwa, jeżeli zakres spraw określony w tych przepisach nie należy do właściwości innych organów administracji publicznej.

2. Zadania samorządu województwa, o których mowa w art. 6 ust. 2a, 2c i 3, art. 6a ust. 4, art. 6b ust. 1, art. 15 ust. 2, 2b i 2c, art. 17 ust. 1, 3 i 5, art. 18 ust. 1, art. 20 ust. 3b oraz art. 27 ust. 4, są zadaniami z zakresu administracji rządowej.

Art. 2. 1. Przepisy ustawy stosuje się odpowiednio do warunków chowu, hodowli i połowu raków, minogów oraz innych organizmów żyjących w wodzie, stanowiących jej pożytki, z tym że rak błotny i rak szlachetny nie mogą być przedmiotem amatorskiego połowu.

2. Minister właściwy do spraw rybołówstwa w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska, w drodze rozporządzenia, może określać warunki chowu, hodowli i połowu innych organizmów żyjących w wodzie, do których stosuje się odpowiednio przepisy ustawy.

Art. 2a. Ochronę i odbudowę zasobów ryb w wodach, z wyjątkiem gatunków ryb, które są objęte ochroną na podstawie przepisów o ochronie przyrody, zapewnia się przez racjonalne gospodarowanie zasobami, w tym podejmowanie działań służących utrzymaniu, odtworzeniu lub przywróceniu właściwego stanu tych zasobów i relacji przyrodniczych między poszczególnymi ich elementami, zgodnie z zasadami zrównoważonego rozwoju.

Art. 2b. 1. Minister właściwy do spraw rybołówstwa, w celu stworzenia warunków niezbędnych do ochrony i odbudowy zasobów ryb określonych gatunków, w szczególności w celu odtworzenia żerowisk lub tarlisk ryb, a także utrzymania lub przywrócenia w wybranych dorzeczach możliwości odbycia tarła i wędrówki ryb, może opracować program ochrony i odbudowy zasobów ryb tych gatunków.

2. W programie ochrony i odbudowy zasobów ryb określa się w szczególności:

- 1) cel ogólny i cele szczegółowe ochrony i odbudowy zasobów określonych gatunków ryb, z uwzględnieniem priorytetów krótko- i długoterminowych;
- 2) rodzaj, zakres i harmonogram działań:
 - a) podstawowych – obejmujących w szczególności zalecane środki prawne, ekonomiczne, kontrolne i monitorujące,

- b) wspomagających – obejmujących w szczególności działania badawczo-rozwojowe, promocyjne, edukacyjne i szkoleniowe, zapewniające prawidłową realizację działań podstawowych;
- 3) podmioty uprawnione lub obowiązane do podjęcia działań podstawowych oraz działań wspomagających, w tym organy administracji publicznej i użytkowników wód;
- 4) możliwe źródła i sposoby finansowania działań podstawowych oraz działań wspomagających.

3. Minister właściwy do spraw rybołówstwa może, w drodze rozporządzenia, wprowadzić program ochrony i odbudowy zasobów ryb na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jego części, mając na względzie utrzymanie, odtworzenie lub poprawę stanu zasobów określonych gatunków ryb w wodach, racjonalne korzystanie z zasobów tych ryb oraz zachowanie różnorodności biologicznej w wodach.

4. Realizacja programu ochrony i odbudowy zasobów ryb jest finansowana albo współfinansowana ze środków budżetu państwa.

Art. 2c. 1. Jeżeli przepisy Unii Europejskiej nakładają obowiązek lub przewidują uprawnienie dla państwa członkowskiego Unii Europejskiej do opracowania programu mającego na celu ochronę i odbudowę zasobów ryb określonych gatunków o znaczeniu gospodarczym, minister właściwy do spraw rybołówstwa jest organem właściwym do opracowania tego programu jako programu ochrony i odbudowy zasobów ryb tych gatunków, zgodnie z wymaganiami określonymi w przepisach Unii Europejskiej, oraz podejmowania innych czynności związanych z jego przygotowaniem i wdrożeniem oraz współpracy z Komisją Europejską lub innymi organami Unii Europejskiej przy jego realizacji.

2. Jeżeli przepisy Unii Europejskiej nie określają wymagań dotyczących zawartości lub treści programu ochrony i odbudowy zasobów ryb, lub w zakresie nieokreślonym w tych przepisach, przepis art. 2b ust. 2 stosuje się odpowiednio.

3. Minister właściwy do spraw rybołówstwa, w drodze rozporządzenia, wprowadza program ochrony i odbudowy zasobów ryb na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jego części, po jego zatwierdzeniu przez właściwy organ Unii Europejskiej, mając na względzie utrzymanie, odtworzenie lub poprawę

stanu zasobów określonych gatunków ryb w wodach, racjonalne korzystanie z zasobów tych ryb oraz zachowanie różnorodności biologicznej w wodach.

4. Realizacja programu ochrony i odbudowy zasobów ryb jest finansowana albo współfinansowana ze środków budżetu państwa, w szczególności stanowiących środki pochodzące z budżetu Unii Europejskiej.

Art. 2d. 1. Minister właściwy do spraw rybołówstwa w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska oraz ministrem właściwym do spraw gospodarki wodnej, w przypadku wprowadzenia programu ochrony i odbudowy zasobów ryb, o którym mowa w art. 2b, dokonuje okresowej analizy wyników realizacji działań przewidzianych w tym programie oraz przedstawia w tym zakresie sprawozdanie Radzie Ministrów.

2. Jeżeli przepisy Unii Europejskiej nakładają obowiązek okresowej analizy wyników realizacji działań przewidzianych w programie ochrony i odbudowy zasobów ryb, o którym mowa w art. 2c, i przedstawiania w tym zakresie sprawozdania odpowiednim organom Unii Europejskiej, czynności te są dokonywane przez ministra właściwego do spraw rybołówstwa, przy czym czynności związane z okresową analizą wyników realizacji tych działań są dokonywane w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska oraz ministrem właściwym do spraw gospodarki wodnej.

3. Podmioty objęte programem ochrony i odbudowy zasobów ryb, o którym mowa w art. 2b lub 2c, w przypadku jego wprowadzenia, są obowiązane do realizacji działań przewidzianych w tym programie oraz do udostępniania organom administracji publicznej, upoważnionym do podejmowania środków kontrolnych lub monitorujących, informacji niezbędnych do dokonania okresowej analizy wyników realizacji działań przewidzianych w tym programie.

Art. 3. 1. Zezwoleń wymagają następujące działania:

- 1) wprowadzenie ryb gatunku obcego, stanowiącego gatunek obcy w rozumieniu art. 3 pkt 6 rozporządzenia nr 708/2007, zwany dalej „gatunkiem obcym”, polegające na zarybieniu wód,
- 2) wprowadzenie w rozumieniu art. 3 pkt 10 rozporządzenia nr 708/2007 ryb gatunku obcego

– zwane dalej „działaniami z wykorzystaniem ryb gatunku uznanego za nierodzimym”.

2. Zezwoleń, o których mowa w ust. 1, nie wymagają następujące działania:

- 1) wprowadzenie ryb gatunku obcego wymienionego w wykazie gatunków ryb uznanych za nierodzime określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 3f pkt 1 lit. a, polegające na zarybieniu wód, dokonywane zgodnie z warunkami określonymi w tych przepisach;
- 2) wprowadzenie w rozumieniu art. 3 pkt 10 rozporządzenia nr 708/2007 ryb gatunku obcego wymienionego w wykazie gatunków ryb uznanych za nierodzime określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 3f pkt 1 lit. b, dokonywane zgodnie z warunkami określonymi w tych przepisach.

3. Minister właściwy do spraw rybołówstwa może określić, w drodze rozporządzenia, warunki, w szczególności techniczne, organizacyjne lub gospodarcze, przeniesienia ryb gatunku niewystępującego miejscowo w rozumieniu art. 3 pkt 7 rozporządzenia nr 708/2007, polegającego na zarybieniu wód, lub przeniesienia w rozumieniu art. 3 pkt 11 tego rozporządzenia ryb znajdujących się w wykazie gatunków ryb uznanych za rodzime określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 3f pkt 2, mając na względzie rodzaj prowadzonej działalności rybackiej, znaczenie gospodarcze poszczególnych gatunków ryb oraz przewidywany wpływ takiego przeniesienia na środowisko.

4. W przypadku wystąpienia negatywnego wpływu na środowisko związanego z wprowadzaniem gatunków ryb, na które nie są wymagane zezwolenia, o których mowa w ust. 1, lub przenoszeniem ryb gatunków, dla których nie określono warunków ich przenoszenia na podstawie ust. 3, minister właściwy do spraw rybołówstwa może, w drodze rozporządzenia:

- 1) wprowadzić na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej albo jego części zakaz wprowadzania lub przenoszenia tych ryb,
- 2) określić działania mające na celu wyeliminowanie zaistniałych negatywnych skutków

– uwzględniając ochronę różnorodności biologicznej.

Art. 3a. 1. Organem właściwym do wydawania zezwolenia, o którym mowa w art. 3 ust. 1, jest minister właściwy do spraw rybołówstwa. Zezwolenie, o którym

mowa w art. 3 ust. 1 pkt 1, jest wydawane z uwzględnieniem stanowiska ministra właściwego do spraw środowiska.

2. Zezwolenie, o którym mowa w art. 3 ust. 1, wydaje się na wniosek, w drodze decyzji administracyjnej, na czas określony.

3. Do wymagań, jakie powinien spełniać wniosek o wydanie zezwolenia, o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 1, przepis art. 6 ust. 2 rozporządzenia nr 708/2007 stosuje się odpowiednio.

4. W zezwoleniu, o którym mowa w art. 3 ust. 1, określa się:

- 1) podmiot uprawniony do prowadzenia działań z wykorzystaniem ryb gatunku uznanego za nierodzimym;
- 2) gatunek, ilość, płeć, stadium rozwoju osobniczego oraz źródło pochodzenia ryb przeznaczonych do prowadzenia działań z wykorzystaniem ryb gatunku uznanego za nierodzimym;
- 3) rodzaj działań z wykorzystaniem ryb gatunku uznanego za nierodzimym;
- 4) czas trwania, miejsce i warunki prowadzenia działań z wykorzystaniem ryb gatunku uznanego za nierodzimym;
- 5) czas trwania, miejsce i warunki prowadzenia kwarantanny, jeżeli ustalono potrzebę jej przeprowadzenia;
- 6) czas trwania, miejsce i warunki pilotażowego uwolnienia ryb, jeżeli ustalono potrzebę jego przeprowadzenia;
- 7) czas trwania, zakres i warunki monitoringu działań z wykorzystaniem ryb gatunku uznanego za nierodzimym oraz sposób i termin przekazywania raportu z prowadzonego monitoringu, jeżeli ustalono potrzebę jego przeprowadzenia.

5. W zezwoleniu, o którym mowa w art. 3 ust. 1, zatwierdza się plan awaryjny, jeżeli ustalono potrzebę jego sporządzenia.

6. W uzasadnionych przypadkach, w zezwoleniu, o którym mowa w art. 3 ust. 1, określa się, że działanie z wykorzystaniem ryb gatunku uznanego za nierodzimym jest działaniem o charakterze pilotażowego uwolnienia ryb.

Art. 3b. Minister właściwy do spraw rybołówstwa, w drodze decyzji administracyjnej, odmawia wydania zezwolenia, o którym mowa w art. 3 ust. 1, jeżeli:

- 1) wnioskodawca:

- a) w okresie 3 lat przed złożeniem wniosku o wydanie zezwolenia naruszył zakaz, o którym mowa w art. 3i, powodując istotne zagrożenie ekologiczne, lub
 - b) nie przedstawił dokumentów lub nie podał informacji, wymaganych do wydania tego zezwolenia, lub
 - c) wskazał miejsce prowadzenia kwarantanny, w przypadku ustalenia potrzeby jej przeprowadzenia, w którym warunki lokalizacyjne, techniczne, sanitarne, technologiczne lub organizacyjne uniemożliwiają jej przeprowadzenie;
- 2) planowane działania z wykorzystaniem ryb gatunku uznanego za nierodzimym, z wyłączeniem pilotażowego uwolnienia ryb, wiążą się ze średnim lub wysokim poziomem ryzyka ekologicznego albo
 - 3) nie można ustalić ryzyka ekologicznego w oparciu o dostępną wiedzę i udokumentowane doświadczenie w zakresie wpływu działań z wykorzystaniem ryb gatunku uznanego za nierodzimym na środowisko.

Art. 3c. 1. Minister właściwy do spraw rybołówstwa może, w drodze decyzji administracyjnej, zmienić lub cofnąć, w całości lub w części, zezwolenie, o którym mowa w art. 3 ust. 1, jeżeli po wydaniu tego zezwolenia stwierdzono:

- 1) negatywne skutki dla środowiska lub innych populacji ryb;
- 2) że działania z wykorzystaniem ryb gatunku uznanego za nierodzimym są prowadzone niezgodnie z wydanym zezwoleniem lub w sposób naruszający przepisy o rybnictwie śródlądowym, przepisy o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, przepisy o ochronie przyrody, przepisy o ochronie środowiska lub przepisy o ochronie zwierząt.

2. W decyzji, o której mowa w ust. 1, określa się termin i warunki podjęcia czynności mających na celu eliminację zagrożeń wynikających z prowadzonej działalności. Decyzja podlega natychmiastowemu wykonaniu.

Art. 3d. Minister właściwy do spraw rybołówstwa może, w drodze decyzji administracyjnej, na wniosek podmiotu uprawnionego do prowadzenia działań z wykorzystaniem ryb gatunku uznanego za nierodzimym, przedłużyć okres ważności zezwolenia, o którym mowa w art. 3 ust. 1, jeżeli nie stwierdzono niekorzystnych

skutków dla środowiska lub innych populacji ryb. W tym przypadku nie jest wymagane przeprowadzenie oceny ryzyka ekologicznego.

Art. 3e. 1. W sprawach dotyczących zezwolenia, o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 1, w zakresie nieokreślonym w ustawie, przepisy rozporządzenia nr 708/2007 stosuje się odpowiednio.

2. Minister właściwy do spraw rybołówstwa prowadzi rejestr, o którym mowa w rozdziale VI rozporządzenia nr 708/2007, również w sprawach związanych z wydaniem zezwolenia, o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 1.

Art. 3f. Minister właściwy do spraw rybołówstwa w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) wykaz gatunków ryb uznanych za nierodzone oraz warunki, w szczególności techniczne, organizacyjne lub gospodarcze, wprowadzania ryb tych gatunków, dla których nie jest wymagane zezwolenie, o którym mowa w art. 3 ust. 1:
 - a) pkt 1,
 - b) pkt 2,
- 2) wykaz gatunków ryb uznanych za rodzime
– mając na względzie potrzebę ochrony i utrzymania różnorodności biologicznej oraz konieczność zapobiegania negatywnemu wpływowi działań związanych z wprowadzeniem ryb gatunku obcego na środowisko, a także wyniki badań i dostępną wiedzę w zakresie stosowanych w rybactwie śródlądowym praktyk gospodarczych i ich potencjalnego wpływu na środowisko.

Art. 3g. 1. Tworzy się zespół ekspertów do spraw związanych z wydawaniem zezwoleń, o których mowa w art. 3 ust. 1, oraz innych spraw w zakresie wykorzystania ryb gatunków obcych oraz ryb gatunków niewystępujących miejscowo, zwany dalej „zespołem ekspertów”.

2. Zespół ekspertów jest organem opiniodawczo-doradczym ministra właściwego do spraw rybołówstwa.

3. Do zadań zespołu ekspertów należy w szczególności:

- 1) wykonywanie obowiązków i uprawnień komitetu doradczego, o którym mowa w rozporządzeniu nr 708/2007;
- 2) przeprowadzanie analiz, dokonywanie ocen, wydawanie opinii, przedstawianie stanowisk, w tym dotyczących konieczności przeprowadzenia

oceny ryzyka ekologicznego i określenia jej wyniku, jeżeli ustalono konieczność jej przeprowadzenia, oraz dotyczących naukowego uzasadnienia odmowy, cofnięcia lub zmiany zezwolenia, o którym mowa w art. 3 ust. 1.

4. W skład zespołu ekspertów wchodzi osoby posiadające stopień lub tytuł naukowy oraz wiedzę specjalistyczną i udokumentowane doświadczenie w zakresie wykorzystania ryb gatunków obcych oraz ryb gatunków niewystępujących miejscowo.

5. Członków zespołu ekspertów powołuje i odwołuje minister właściwy do spraw rybołówstwa, uwzględniając w składzie zespołu ekspertów przedstawiciela wskazanego przez ministra właściwego do spraw środowiska.

6. Zespół ekspertów wybiera ze swojego grona przewodniczącego i zastępców oraz ustala regulamin jego działania określający w szczególności kompetencje przewodniczącego oraz tryb podejmowania rozstrzygnięć przez zespół ekspertów. Regulamin wymaga zatwierdzenia przez ministra właściwego do spraw rybołówstwa.

7. Wydatki związane z działalnością zespołu ekspertów są pokrywane z budżetu państwa z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw rybołówstwa.

8. Obsługę prac zespołu ekspertów zapewnia urząd obsługujący ministra właściwego do spraw rybołówstwa.

Art. 3h. 1. Za wydanie zezwolenia, o którym mowa w art. 3 ust. 1, pobiera się opłatę w wysokości:

- 1) jednej drugiej przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego w gospodarce narodowej w roku kalendarzowym ostatnio ogłoszonego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” na podstawie przepisów o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, zwanego dalej „przeciętnym wynagrodzeniem”, ustalonego według stanu na dzień złożenia wniosku o wydanie tego zezwolenia – w przypadku konieczności przeprowadzenia oceny ryzyka ekologicznego;
- 2) jednej czwartej przeciętnego wynagrodzenia, ustalonego według stanu na dzień złożenia wniosku o wydanie tego zezwolenia – w przypadku wydania

przez zespół ekspertów opinii o braku konieczności przeprowadzenia oceny ryzyka ekologicznego.

2. Za przedłużenie okresu ważności zezwolenia, o którym mowa w art. 3 ust. 1, pobiera się opłatę w wysokości jednej ósmej przeciętnego wynagrodzenia, ustalonego według stanu na dzień złożenia wniosku o przedłużenie okresu ważności tego zezwolenia.

3. Opłaty, o których mowa w ust. 1 i 2, stanowią dochód budżetu państwa.

4. Minister właściwy do spraw rybołówstwa określi, w drodze rozporządzenia, sposób wnoszenia opłat, o których mowa w ust. 1 i 2, mając na względzie zapewnienie skutecznego ich uiszczenia.

Art. 3i. Zabrania się:

- 1) wprowadzania ryb gatunku obcego, na których wprowadzenie jest wymagane zezwolenie, o którym mowa w art. 3 ust. 1, bez wymaganego zezwolenia albo wbrew warunkom określonym w tym zezwoleniu;
- 2) wprowadzania ryb z gatunków wymienionych w wykazie określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 3f pkt 1 niezgodnie z warunkami określonymi w tych przepisach, w przypadkach gdy zezwolenie, o którym mowa w art. 3 ust. 1, nie jest wymagane;
- 3) przenoszenia ryb określonych gatunków niezgodnie z warunkami ich przenoszenia określonymi w przepisach wydanych na podstawie art. 3 ust. 3, jeżeli warunki te zostały określone w tych przepisach.

Art. 4. 1. Do chowu, hodowli lub połowu ryb:

- 1) uprawniony jest:
 - a) władający wodami w sztucznym zbiorniku wodnym przeznaczonym do chowu lub hodowli ryb i usytuowanym na publicznych śródlądowych wodach powierzchniowych płynących,
 - b) właściciel albo posiadacz gruntów pod wodami stojącymi lub gruntów pod wodami, do których stosuje się odpowiednio art. 5 ust. 4 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne (Dz. U. z 2015 r. poz. 469), zwanej dalej „ustawą – Prawo wodne”,

- c) właściciel albo posiadacz gruntów pod stawami rybnymi lub innymi urządzeniami w gospodarstwie rolnym przeznaczonymi do chowu lub hodowli ryb,
- 2) w obwodzie rybackim uprawniony jest organ administracji publicznej wykonujący uprawnienia właściciela wody w zakresie rybactwa śródlądowego albo osoba władająca obwodem rybackim na podstawie umowy zawartej z właściwym organem administracji publicznej na podstawie art. 13 ust. 3 albo umowy, o której mowa w art. 217 ust. 6 ustawy – Prawo wodne – zwani dalej „uprawnionymi do rybactwa”.

2. (uchylony)

3. Uprawnionemu do rybactwa na podstawie umowy, o której mowa w ust. 1 pkt 2, przysługuje prawo pierwszeństwa w zawarciu umowy na dalszy okres.

4. Uprawniony do rybactwa, o którym mowa w ust. 3, powinien złożyć oświadczenie o skorzystaniu ze swojego prawa w terminie do 6 miesięcy przed dniem upływu okresu, na jaki została zawarta umowa, o której mowa w ust. 1 pkt 2.

5. Jeżeli uprawniony do rybactwa, o którym mowa w ust. 3, złoży w terminie oświadczenie, o którym mowa w ust. 4, organ administracji publicznej wykonujący uprawnienia właściciela wody w zakresie rybactwa śródlądowego zawiera z tym uprawnionym umowę, o której mowa w art. 13 ust. 3 ustawy – Prawo wodne. Oddanie w użytkowanie obwodu rybackiego następuje na okres 10 lat, chyba że strony ustalą dłuższy okres.

6. W przypadku gdy dotychczasowa umowa została zawarta na podstawie art. 13 ust. 3 ustawy – Prawo wodne, określona w umowie, o której mowa w ust. 5, stawka opłaty rocznej za użytkowanie obwodu rybackiego oraz równowartość nakładów rzeczowo-finansowych na zarybienia nie ulegają zmianie.

7. W przypadku gdy dotychczasowa umowa została zawarta w związku z art. 217 ust. 6 ustawy – Prawo wodne, określone w umowie, o której mowa w ust. 5:

- 1) stawka opłaty rocznej za użytkowanie obwodu rybackiego jest ustalana w wysokości równej maksymalnej stawce opłaty rocznej za 1 ha powierzchni obwodu rybackiego, uwzględniającej rybacki typ wody i jej położenie;
- 2) nakłady rzeczowo-finansowe na zarybienia odpowiadają równowartości czynszu dzierżawnego oraz nakładów rzeczowo-finansowych określonych

w dotychczasowej umowie, wyliczonych na podstawie średniej rocznej z ostatnich 3 lat trwania tej umowy, pomniejszonych o opłatę roczną.

Art. 4a. 1. Uprawniony do rybactwa jest obowiązany:

- 1) dokumentować działania związane z prowadzoną gospodarką rybacką w sposób rzetelny, systematyczny i zgodny ze stanem faktycznym;
- 2) udostępniać dane dotyczące prowadzonej przez siebie działalności w celach statystycznych oraz badawczych podmiotom wykonującym zadania powierzone przez ministra właściwego do spraw rybołówstwa lub w celu dokonania kontroli przestrzegania przepisów o rybactwie śródlądowym.

2. Minister właściwy do spraw rybołówstwa określi, w drodze rozporządzenia, sposób prowadzenia dokumentacji gospodarki rybackiej, w tym wzory dokumentów, które należy stosować w tej dokumentacji, oraz terminy i sposób przygotowywania i podawania informacji w dokumentacji rybackiej oraz ich przekazywania, mając na względzie potrzebę obiektywnej oceny prawidłowości prowadzenia dokumentacji gospodarki rybackiej oraz zapewnienia dostępu do informacji o gospodarce rybackiej.

Art. 4b. 1. Zarybianie wód może prowadzić:

- 1) uprawniony do rybactwa;
- 2) instytut badawczy, uczelnia, fundacja, uznana organizacja producentów ryb lub organizacja społeczna, w ramach programu badawczego lub programu ochrony i odbudowy zasobów ryb w porozumieniu z uprawnionym do rybactwa;
- 3) organ administracji publicznej, we współpracy z uprawnionym do rybactwa, instytutem badawczym, uczelnią, fundacją, uznaną organizacją producentów ryb lub organizacją społeczną, jeżeli utrzymanie, odtwarzanie lub poprawa stanu zasobów ryb należy do zadań organu administracji publicznej lub wynika z działań określonych w programie ochrony i odbudowy zasobów ryb;
- 4) dyrektor parku narodowego w celu wykonywania ochrony ryb na wodach parku narodowego.

2. Zarybienia wód nie mogą powodować zmniejszenia lub utraty różnorodności biologicznej żywych zasobów wód.

3. Minister właściwy do spraw rybołówstwa może określić, w drodze rozporządzenia, warunki, w szczególności techniczne, organizacyjne lub gospodarcze, zarybiania wód, kierując się potrzebą zapewnienia ochrony różnorodności biologicznej, zgodnie z zasadami lub zaleceniami dobrej praktyki w zakresie zrównoważonego korzystania z żywych zasobów wód na poziomie umożliwiającym gospodarcze korzystanie z nich przyszłym uprawnionym do rybactwa.

Art. 5. Osoba dokonująca połowu ryb na rzecz uprawnionego do rybactwa jest obowiązana posiadać i okazywać na żądanie dokument stwierdzający upoważnienie uprawnionego do połowu ryb.

Art. 6. 1. Uprawniony do rybactwa w obwodzie rybackim jest obowiązany prowadzić racjonalną gospodarkę rybacką.

2. Racjonalna gospodarka rybacka polega na wykorzystywaniu produkcyjnych możliwości wód, zgodnie z operatem rybackim, w sposób nienaruszający interesów uprawnionych do rybactwa w tym samym dorzeczu, z zachowaniem zasobów ryb w równowadze biologicznej i na poziomie umożliwiającym gospodarcze korzystanie z nich przyszłym uprawnionym do rybactwa.

2a. Oceny wypełniania przez uprawnionego do rybactwa obowiązku prowadzenia racjonalnej gospodarki rybackiej w obwodzie rybackim dokonuje marszałek województwa na podstawie operatu rybackiego, dokumentacji gospodarki rybackiej oraz programu ochrony i odbudowy zasobów ryb, co najmniej raz na 5 lat.

2b. Czynności związane z dokonywaniem oceny, o której mowa w ust. 2a, wykonuje upoważniony przez właściwego marszałka województwa pracownik urzędu marszałkowskiego, zwany dalej „inspektorem rybackim”, który ukończył studia wyższe:

- 1) na kierunku rybactwo lub
- 2) na kierunkach pokrewnych, w szczególności na kierunku zootechnika, rolnictwo lub ochrona środowiska – ze specjalizacją rybacką lub uzupełnionych wykształceniem z zakresu rybactwa.

2c. O wynikach oceny, o której mowa w ust. 2a, marszałek województwa powiadamia organ administracji publicznej wykonujący uprawnienia właściciela

wód w zakresie rybactwa śródlądowego, niezwłocznie po upływie terminu wyznaczonego uprawnionemu do rybactwa do usunięcia nieprawidłowości w prowadzonej gospodarce rybackiej.

2d. Do udostępniania informacji o wynikach oceny, o której mowa w ust. 2a, stosuje się odpowiednio przepisy o dostępie do informacji publicznej.

3. Marszałek województwa w wyjątkowo uzasadnionych przypadkach, a zwłaszcza w razie zanieczyszczenia wód uniemożliwiającego chów lub hodowlę ryb albo masowego wystąpienia chorób ryb, może, w drodze decyzji administracyjnej wydanej po zasięgnięciu opinii właściwego dyrektora regionalnego zarządu gospodarki wodnej, zwolnić od obowiązku, o którym mowa w ust. 1, lub uznać zbiornik wodny za nieprzydatny do prowadzenia racjonalnej gospodarki rybackiej na czas określony.

4. Minister właściwy do spraw rybołówstwa określi, w drodze rozporządzenia, zakres i sposób postępowania przy dokonywaniu oceny wypełniania przez uprawnionego do rybactwa obowiązku prowadzenia racjonalnej gospodarki rybackiej, kierując się potrzebą dokonania specjalistycznej i obiektywnej oceny gospodarki rybackiej prowadzonej przez uprawnionego do rybactwa w obwodzie rybackim.

5. (uchylony)

Art. 6a. 1. Operat rybacki określający zasady prowadzenia racjonalnej gospodarki rybackiej w obwodzie rybackim sporządza uprawniony do rybactwa.

2. Operat rybacki sporządza się raz na 10 lat w formie opisowej i graficznej.

3. Część opisowa operatu rybackiego powinna zawierać w szczególności:

- 1) dane dotyczące uprawnionego do rybactwa;
- 2) dane i informacje dotyczące obwodu rybackiego;
- 3) zasady prowadzenia gospodarki rybackiej, opracowane z uwzględnieniem zróżnicowania obwodu rybackiego na zasadniczy i uzupełniający obwód rybacki.

4. Uprawniony do rybactwa może dokonać zmian w operacie rybackim przed upływem terminu, o którym mowa w ust. 2, jeżeli organ administracji publicznej, z którym uprawniony do rybactwa zawarł umowę, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 2, wyraził, przez zmianę tej umowy, zgodę na dostosowanie zasad prowadzenia gospodarki rybackiej do:

- 1) strategii, polityki, planów lub programów w dziedzinie rybactwa śródlądowego, w tym programu ochrony i odbudowy zasobów ryb, opracowanych przez organy administracji publicznej,
- 2) nowych okoliczności, niewynikających z przyczyn leżących po stronie uprawnionego do rybactwa, których nie mógł on przewidzieć przed złożeniem operatu rybackiego do zaopiniowania, w szczególności klęsk żywiołowych, zmiany przebiegu granic obwodu rybackiego lub realizacji inwestycji znacząco oddziałującej na środowisko wodne w obwodzie rybackim,
- 3) warunków korzystania z wód regionu wodnego lub zlewni, o których mowa w przepisach ustawy – Prawo wodne

– przy czym, w przypadku uzasadnionych wątpliwości dotyczących celowości dokonania zmiany w operacie rybackim, organ administracji publicznej, przed wydaniem zgody, zwraca się o zajęcie stanowiska, odpowiednio, do organu administracji publicznej, który opracował projekt programu, planu, polityki lub strategii, w przypadku, o którym mowa w pkt 1, albo właściwego marszałka województwa, w przypadku, o którym mowa w pkt 2.

5. Operat rybacki oraz jego zmiany wymagają uzyskania pozytywnej opinii uprawnionej jednostki.

5a. Sporządzenie opinii, o której mowa w ust. 5, jest odpłatne.

5b. Wysokość odpłatności za sporządzenie opinii, o której mowa w ust. 5, powinna odpowiadać kosztom jej sporządzenia, przy czym nie może przekraczać wysokości przeciętnego wynagrodzenia za rok poprzedzający rok ustalenia wysokości tych kosztów i jest określana przez kierownika uprawnionej jednostki w uzgodnieniu z zainteresowaną stroną.

5c. Uprawniony do rybactwa w obwodzie rybackim jest obowiązany przekazać kopię operatu rybackiego i opinii, o której mowa w ust. 5, do katastru wodnego, w sposób i w terminie określonym w umowie, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 2.

6. Minister właściwy do spraw rybołówstwa, w drodze rozporządzenia, określi sposoby sporządzania i opiniowania operatu rybackiego, szczegółowe wymagania, jakim powinien odpowiadać operat rybacki, a także wskaże jednostki uprawnione do opiniowania operatów rybackich.

7. Minister, określając sposoby sporządzania i opiniowania operatu rybackiego oraz wymagania, jakim powinien odpowiadać operat rybacki, wskaże niezbędne elementy, które powinny być zawarte w operacie rybackim i zaopiniowane przez uprawnioną jednostkę. Minister uwzględni potrzebę opracowania i zaopiniowania szczegółowej charakterystyki obwodu rybackiego oraz planu gospodarki rybackiej obejmującego w szczególności informacje o nakładach rzeczowo-finansowych, zasadach i warunkach odtwarzania zasobów ryb z gatunków wędrownych lub zagrożonych pogarszającymi się warunkami rozrodu naturalnego w wodach obwodu rybackiego.

Art. 6b. 1. W uzasadnionych przypadkach, w szczególności gdy opinia do operatu rybackiego jest wadliwa, nierzetelna lub obciążona błędem, który uniemożliwia dokonanie oceny prowadzenia gospodarki rybackiej w obwodzie rybackim, na wniosek marszałka województwa, minister właściwy do spraw rybołówstwa może, w drodze decyzji administracyjnej, nakazać uprawnionemu do rybactwa przekazanie operatu rybackiego do ponownego zaopiniowania, określając termin przekazania operatu do ponownego zaopiniowania.

2. We wniosku, o którym mowa w ust. 1, podaje się szczegółowo okoliczności przemawiające za koniecznością ponownego zaopiniowania operatu rybackiego.

3. Do operatu rybackiego przekazanego do ponownego zaopiniowania przepisy art. 6a ust. 5a–5c stosuje się odpowiednio.

Art. 6c. 1. Jeżeli uprawniony do rybactwa, o którym mowa w art. 6b ust. 1, nie przekazał operatu rybackiego do ponownego zaopiniowania w terminie wyznaczonym ostateczną decyzją, o której mowa w art. 6b ust. 1, albo ponownie wydana opinia uprawnionej jednostki jest negatywna, uprawnienie do prowadzenia gospodarki rybackiej w obwodzie rybackim zawiesza się, z mocy prawa, odpowiednio od dnia upływu terminu przekazania operatu do ponownego zaopiniowania albo od dnia doręczenia uprawnionemu do rybactwa negatywnej opinii.

2. W przypadku negatywnej opinii sporządza się nowy operat rybacki w porozumieniu z organem administracji publicznej wykonującym uprawnienia właściciela wód w zakresie rybactwa śródlądowego.

3. W przypadku nieprzekazania operatu rybackiego do ponownego zaopiniowania lub w przypadku braku porozumienia, o którym mowa w ust. 2, przepis art. 13 ust. 7 ustawy – Prawo wodne stosuje się odpowiednio.

Art. 7. 1. Za amatorski połów ryb uważa się pozyskiwanie ryb wędką lub kuszą, przy czym dopuszcza się, w miejscu i w czasie prowadzenia połowu ryb wędką, pozyskiwanie ryb na przynętę przy użyciu podrywki wędkarskiej.

1a. Ryby przeznaczone na przynętę mogą być wprowadzone wyłącznie do wód, z których zostały pozyskane.

2. Amatorski połów ryb może uprawiać osoba posiadająca dokument uprawniający do takiego połowu, zwany dalej „kartą wędkarską” lub „kartą łowiectwa podwodnego”, a jeżeli połów ryb odbywa się w wodach uprawnionego do rybactwa – posiadająca ponadto jego zezwolenie.

2a. Posiadanie zezwolenia, o którym mowa w ust. 2, potwierdza dokument wydany w postaci papierowej lub elektronicznej przez uprawnionego do rybactwa w obwodzie rybackim określający podstawowe warunki uprawiania amatorskiego połowu ryb ustalone przez uprawnionego do rybactwa wynikające z potrzeby prowadzenia racjonalnej gospodarki rybackiej w tym obwodzie rybackim, uwzględniającej w szczególności wymiary gospodarcze, limity połowu, czas, miejsce i technikę połowu ryb. Zezwolenie może także wprowadzać warunek prowadzenia rejestru amatorskiego połowu ryb, a w przypadku wprowadzenia tego warunku – określać sposób prowadzenia tego rejestru.

3. Z obowiązku posiadania karty wędkarskiej są zwolnione osoby do lat 14, z tym że mogą one uprawiać amatorski połów ryb wyłącznie pod opieką osoby pełnoletniej posiadającej taką kartę.

4. Z obowiązku posiadania karty wędkarskiej lub karty łowiectwa podwodnego są zwolnieni cudzoziemcy czasowo przebywający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, posiadający zezwolenie, o którym mowa w ust. 2. Z obowiązku tego są także zwolnione osoby uprawiające amatorski połów ryb w wodach znajdujących się w obiektach przeznaczonych do chowu lub hodowli ryb, jeżeli uzyskały od uprawnionego do rybactwa zezwolenie na połów w tych wodach.

5. Kartę wędkarską oraz kartę łowiectwa podwodnego wydaje starosta właściwy ze względu na miejsce zamieszkania zainteresowanej osoby, która złożyła z wynikiem pozytywnym egzamin ze znajomości zasad i warunków ochrony

**Zmiana w ust. 5
w art. 7 wejdzie w
życie z dn.
1.09.2017 r. (Dz.
U. z 2017 r. poz.
60).**

i połowu ryb przed komisją egzaminacyjną, o której mowa w ust. 7a. Z obowiązku składania egzaminu są zwolnione osoby posiadające [średnie lub] **<średnie, średnie branżowe lub>** wyższe wykształcenie z zakresu rybactwa.

6. Kartę wędkarską wydaje się osobie, która ukończyła 14 lat. Kartę łowiectwa podwodnego wydaje się osobie, która ukończyła 18 lat.

7. Za wydanie karty wędkarskiej i karty łowiectwa podwodnego pobiera się opłatę, której wysokość powinna odpowiadać kosztom jej wydania.

7a. Uprawniona do powołania komisji egzaminacyjnej jest organizacja społeczna, której statutowym celem jest działanie na rzecz ochrony ryb oraz rozwoju amatorskiego połowu ryb, określona w przepisach wydanych na podstawie art. 21 pkt 2. Za przeprowadzenie egzaminu organizacja społeczna może pobrać opłatę w celu pokrycia kosztów jego przeprowadzenia.

7b. Członkiem komisji egzaminacyjnej może być osoba, która:

- 1) posiada wiedzę i doświadczenie w zakresie ochrony oraz połowów ryb;
- 2) nie była skazana prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo albo umyślne wykroczenie przeciwko przepisom o rybactwie śródlądowym, przepisom o rybołówstwie, przepisom o łowiectwie, przepisom o ochronie przyrody lub przepisom o ochronie zwierząt.

8. Uprawniony do rybactwa za wydane zezwolenie na uprawianie amatorskiego połowu ryb może pobierać opłatę w wysokości przez siebie ustalonej.

Art. 8. 1. Zabrania się połowu ryb:

- 1) w wypadkach określonych przepisami o ochronie przyrody;
- 2) o wymiarach ochronnych;
- 3) w okresie ochronnym;
- 3a) z naruszeniem limitu połowu określonego w przepisach wydanych na podstawie art. 21;
- 4) w odległości mniejszej niż 50 m od budowli i urządzeń hydrotechnicznych piętrzących wodę;
- 5) sieciami, wędkami lub kuszami innymi niż określone w przepisach wydanych na podstawie art. 21;
- 6) przez wytwarzanie w wodzie pola elektrycznego charakterystycznego dla prądu zmiennego;
- 7) środkami trującymi i odurzającymi;

- 8) narzędziami kaleczącymi, z wyjątkiem sznurów hakowych, pęczków hakowych, haczyka wędki i harpuna kuszy;
- 9) materiałami wybuchowymi;
- 10) przez ich głośzenie;
- 11) więcej niż dwiema wędkami jednocześnie, a w wypadku ryb łososiowatych i lipieni – więcej niż jedną wędką;
- 12) wędką:
 - a) w odległości mniejszej niż 50 m od rozstawionych w wodzie narzędzi połowowych uprawnionego do rybactwa oraz oznakowanych przez uprawnionego do rybactwa krześlisk,
 - b) w odległości mniejszej niż 75 m od znaku oznaczającego dokonywanie podwodnego połowu ryb kuszą,
 - c) przez podnoszenie i opuszczanie przynęty w sposób ciągły, z wyjątkiem łowienia ryb pod lodem,
 - d) wytwarzającą w wodzie pole elektryczne;
- 13) kuszą:
 - a) ryb łososiowatych i węgorzy,
 - b) na szlaku żeglownym,
 - c) od dnia 15 października do dnia 15 maja,
 - d) przy użyciu specjalnych aparatów do oddychania w wodzie,
 - e) w odległości mniejszej niż 75 m od innych osób oraz ustawionych w wodzie narzędzi połowowych.

2. Zabrania się pozyskiwania ikry ryb, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 3, oraz niszczenia ikry złożonej na tarliskach i krześliskach.

Art. 9. 1. Ryby złowione z naruszeniem przepisów art. 8 ust. 1 pkt 1–3a, jeżeli są żywe, niezwłocznie wypuszcza się do tego samego łowiska, z zachowaniem niezbędnej staranności.

2. Jeżeli podczas jednego połowu masa ryb, wymienionych w art. 8 ust. 1 pkt 2, przekroczy 10% w razie użycia narzędzia ciągnionego, a 5% w razie użycia narzędzia stawnego – niezwłocznie wypuszcza się wszystkie ryby do tego samego łowiska, z zachowaniem niezbędnej staranności.

Art. 10. 1. Zabrania się:

1) przechowywania, posiadania, przewożenia, przetwórstwa i wprowadzania do obrotu ikry i ryb złowionych lub pozyskanych z naruszeniem przepisów art. 8 i 9;

2) wprowadzania do obrotu ryb pochodzących z amatorskiego połowu ryb.

2. Osoba fizyczna lub prawna przetwarzająca lub wprowadzająca ryby do obrotu jest obowiązana posiadać dokument stwierdzający pochodzenie ryb.

Art. 11. Zabrania się połowu ryb i raków przez wyciąganie ich z nor oraz naruszania nor.

Art. 12. 1. Publiczne śródlądowe wody powierzchniowe płynące dzieli się na obwody rybackie.

1a. Do obwodu rybackiego nie włącza się wód znajdujących się w granicach parku narodowego lub rezerwatu przyrody, w których jest zabronione wykonywanie rybactwa, oraz wód w sztucznych zbiornikach wodnych przeznaczonych do chowu lub hodowli ryb i innych organizmów wodnych, usytuowanych na publicznych śródlądowych wodach powierzchniowych płynących, jeżeli wody w tych zbiornikach sztucznie zajęły grunty, które nie stanowią własności publicznej.

2. Obwód rybacki składa się z:

- 1) zasadniczego obwodu rybackiego oraz
- 2) uzupełniającego obwodu rybackiego.

3. Zasadniczy obwód rybacki obejmuje wody jezior, zbiorników wodnych, rzek, kanałów lub cieków naturalnych niezbędnych do prowadzenia przez uprawnionego do rybactwa racjonalnej gospodarki rybackiej.

4. Uzupełniający obwód rybacki obejmuje wody płynące dopływów zasadniczego obwodu rybackiego, na których uprawniony do rybactwa okresowo wykonuje czynności związane z prowadzeniem racjonalnej gospodarki rybackiej, określone w operacie rybackim, a w szczególności połowy tarlaków, zarybiania oraz zabiegi ochronne.

5. W obwodzie rybackim uprawnioną do rybactwa może być tylko jedna osoba fizyczna albo prawna albo jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej.

Art. 13. 1. W miejscach szczególnie przydatnych do prowadzenia chowu lub hodowli ryb mogą być ustanawiane obręby hodowlane, w ramach obwodu rybackiego lub poza nim.

2. Wstęp do obrębu hodowlanego wymaga uzgodnienia z uprawnionym do rybactwa.

3. W obrębie hodowlanym nie obowiązują uprawnionego do rybactwa zakazy, o których mowa w art. 8 ust. 1 pkt 2–7 i ust. 2, oraz nakaz określony w art. 20 ust. 2.

4. Obręb hodowlany nie może być ustanowiony w przyujściowych odcinkach cieków wpadających do morza.

Art. 14. 1. W ramach obwodu rybackiego, w wodach, w których znajdują się miejsca stałego tarła oraz rozwoju narybku gromadnego zimowania, bytowania i przepływu ryb, mogą być ustanawiane obręby ochronne.

2. W obrębach ochronnych zabrania się połowu oraz czynności szkodliwych dla ryb, a w szczególności naruszania urządzeń tarliskowych, dna zbiornika i roślinności wodnej, uprawiania sportów motorowodnych i urządzania kąpielisk.

Art. 15. 1. Dyrektor regionalnego zarządu gospodarki wodnej, w drodze rozporządzenia, ustanawia i znosi obwody rybackie.

2. Obręby ochronne ustanawia lub znosi zarząd województwa, w drodze uchwały, z urzędu albo na wniosek uprawnionego do rybactwa lub właściwego dyrektora regionalnego zarządu gospodarki wodnej. Obręb ochronny ustanawia się na czas nieokreślony albo na czas określony.

2a. W przypadku konieczności zniesienia obwodu rybackiego na wodach objętych formami ochrony przyrody obwód rybacki znosi się po upływie terminu, na który została zawarta umowa, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 2, chyba że uprawniony do rybactwa wyrazi zgodę na wcześniejsze rozwiązanie umowy.

2b. Obręb hodowlany ustanawia marszałek województwa, w drodze decyzji administracyjnej, na wniosek uprawnionego do rybactwa, który prowadzi działalność w zakresie chowu i hodowli zwierząt akwakultury oraz rozrodu ryb, w rozumieniu przepisów o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt.

2c. Obręb hodowlany znosi marszałek województwa, w drodze decyzji administracyjnej, na wniosek uprawnionego do rybactwa albo z urzędu, jeżeli

uprawniony do rybactwa, o którym mowa w ust. 2b, trwale zaprzestał prowadzenia w obrębie hodowlanym działalności w zakresie chowu lub hodowli zwierząt akwakultury oraz rozrodu ryb.

2d. Uchwałę zarządu województwa podjętą w sprawie, o której mowa w ust. 2, ogłasza się w sposób zwyczajowo przyjęty oraz w wojewódzkim dzienniku urzędowym.

3. Ustanowienie obrębu hodowlanego w ramach obwodu rybackiego wymaga zawarcia umowy pomiędzy uprawnionymi do rybactwa.

Art. 16. Uprawniony do rybactwa jest obowiązany oznakować obręby hodowlane i ochronne.

Art. 17. 1. W szczególnie uzasadnionych przypadkach, a zwłaszcza do celów zarybieniowych, hodowli, ochrony zdrowia ryb oraz do celów naukowo-badawczych, marszałek województwa może, w drodze decyzji administracyjnej, zezwalać na odstępstwo od zakazów, o których mowa w art. 8 ust. 1 pkt 2–7 i ust. 2 oraz w art. 10 ust. 1, a także na dokonywanie połowu ryb w obrębach ochronnych.

2. Minister właściwy do spraw środowiska w przypadkach, o których mowa w ust. 1, może, w drodze decyzji administracyjnej, zezwalać na odstępstwo od zakazu, o którym mowa w art. 8 ust. 1 pkt 1.

3. W szczególnie uzasadnionych przypadkach, w celu ochrony ryb i zapewnienia rybam możliwości odbycia tarła:

- 1) marszałek województwa może, w drodze decyzji administracyjnej, zobowiązać:
 - a) użytkownika wód do umożliwienia swobodnego przepływu ryb, jeżeli przepływ taki nie jest możliwy z przyczyn zależnych od tego użytkownika,
 - b) uprawnionego do rybactwa w obwodzie rybackim do zawieszenia połowu ryb niektórych gatunków, z użyciem wybranych rybackich narzędzi i urządzeń połowowych– w określonych wodach i na czas niezbędny do zapewnienia rybam ochrony i możliwości odbycia tarła;

2) zarząd województwa może, w drodze uchwały, wskazać miejsce i czas, w którym obowiązuje całkowity albo częściowy zakaz uprawiania amatorskiego połowu ryb.

4. Decyzja, o której mowa w ust. 3 pkt 1, podlega natychmiastowemu wykonaniu.

5. W przypadku uchylania się zobowiązanych od wykonania ciążących na nich obowiązków określonych w decyzji, o której mowa w ust. 3 pkt 1, zarząd województwa wszczyna postępowanie egzekucyjne dotyczące obowiązków o charakterze niepieniężnym.

6. Uchwałę, o której mowa w ust. 3 pkt 2, ogłasza się w sposób zwyczajowo przyjęty oraz w wojewódzkim dzienniku urzędowym.

7. Zabrania się uprawiania amatorskiego połowu ryb w miejscu i w czasie wskazanym w uchwale, o której mowa w ust. 3 pkt 2.

Art. 17a. 1. Przegradzanie sieciowymi rybackimi narzędziami połowowymi więcej niż połowy szerokości łożyska wody płynącej jest możliwe wyłącznie na wodach niezaliczonych do wód śródlądowych żeglownych i wymaga zezwolenia starosty.

2. Ustawianie sieciowych rybackich narzędzi połowowych na wodach śródlądowych żeglownych na szlaku żeglownym lub w bezpośrednim jego sąsiedztwie wymaga zezwolenia starosty, wydanego w uzgodnieniu z właściwą terytorialnie administracją wód śródlądowych żeglownych oraz organem administracji żeglugi śródlądowej.

3. Zezwolenia, o których mowa w ust. 1 i 2, powinny określać uprawnionego do rybactwa, miejsce wystawiania narzędzi, ich rodzaj i ilość, sposób oznakowania oraz okres połowu.

Art. 18. 1. W obwodach rybackich, przez które przebiega granica województw, w sprawach dotyczących rybactwa właściwy jest marszałek województwa, na którego terenie znajduje się większa część powierzchni obwodu rybackiego.

2. W obwodach rybackich, przez które przebiega granica powiatów, w sprawach dotyczących rybactwa właściwy jest starosta powiatu, na którego terenie znajduje się większa część powierzchni obwodu rybackiego.

Art. 19. 1. W wypadku wystąpienia wody poza linię brzegu, zabrania się czynienia przeszkód w jej odpływie.

2. Uprawniony do rybactwa może wejść na zalany grunt w celu połowu ryb. Posiadaczowi gruntu zalanego wodą przysługuje odszkodowanie za szkody związane z wejściem na jego grunt i połowem ryb.

3. Ryby niewyłowione w ciągu miesiąca od zalania gruntu stanowią pożytki, do których pobierania jest uprawniony posiadacz gruntu.

4. Przepis ust. 2 nie ma zastosowania, jeżeli w wyniku zalania gruntów nastąpiło połączenie się z wodami użytkowymi przez innego uprawnionego do rybactwa.

Art. 20. 1. Rybackie narzędzia i urządzenia połowowe może posiadać wyłącznie:

- 1) uprawniony do rybactwa;
- 2) osoba, o której mowa w art. 5;
- 3) osoba prowadząca działalność gospodarczą w zakresie produkcji lub obrotu tymi narzędziami i urządzeniami;
- 4) dyrektor parku narodowego i uprawnione przez niego osoby – w celu wykonywania ochrony ryb na wodach parku narodowego.

2. Sprzęt pływający służący do połowu ryb podlega obowiązkowi oznakowania i rejestracji.

3. Rejestrację sprzętu, o którym mowa w ust. 2, prowadzi starosta.

3a. Oznakowanie sprzętu pływającego służącego do połowu ryb powinno zawierać numer rejestracyjny składający się z dwuliterowego oznaczenia województwa, myślnika, trzyliterowego oznaczenia powiatu, myślnika, czterocyfrowej liczby od 0001 do 9999 odpowiadającej kolejnemu numerowi wpisu do rejestru oraz litery „R” – oznaczającej uprawnionego do rybactwa albo „A” – oznaczającej sprzęt pływający służący do amatorskiego połowu ryb.

3b. Sejmik województwa ustala, w drodze uchwały, trzyliterowe oznaczenie powiatu, o którym mowa w ust. 3a.

4. Uprawniony do rybactwa ma obowiązek trwale oznakować narzędzia rybackie i urządzenia połowowe w sposób umożliwiający ustalenie ich właściciela.

5. Zabrania się osobom nieuprawnionym podejmowania z wody narzędzi rybackich i urządzeń połowowych.

6. Amatorski połów ryb przy użyciu sprzętu pływającego, o którym mowa w ust. 2, odbywa się z zachowaniem zasad bezpieczeństwa przy uprawianiu żeglarstwa, określonych w przepisach o żegludze śródlądowej.

Art. 21. Minister właściwy do spraw rybołówstwa, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska, w drodze rozporządzenia, określa:

- 1) szczegółowe warunki uprawiania amatorskiego połowu ryb;
- 2) organizację społeczną uprawnioną do przeprowadzania egzaminów w zakresie ochrony i połowu ryb;
- 3) wzór karty wędkarskiej i karty łowiectwa podwodnego oraz wysokość opłat pobieranych za ich wydanie;
- 4) szczegółowe warunki ochrony i połowu ryb, rybackie narzędzia i urządzenia połowowe, zasady ustanawiania obwodów rybackich, obrębów hodowlanych i ochronnych, oznakowania obrębów i sprzętu pływającego służącego do połowu ryb oraz rejestracji tego sprzętu, w tym dwuliterowe oznaczenie województwa, o którym mowa w art. 20 ust. 3a.

Art. 22. 1. Tworzy się Państwową Straż Rybacką.

2. Zadaniem Państwowej Straży Rybackiej jest kontrola przestrzegania ustawy oraz przepisów wydanych na jej podstawie.

3. Państwowa Straż Rybacka jest wyodrębnioną jednostką organizacyjną podległą bezpośrednio wojewodzie.

3a. Państwowa Straż Rybacka współpracuje z Szefem Krajowego Centrum Informacji Kryminalnych w zakresie niezbędnym do realizacji jego zadań ustawowych.

4. Strażnicy Państwowej Straży Rybackiej pełnią służbę w organach administracji państwowej i podlegają przepisom ustawy z dnia 16 września 1982 r. o pracownikach urzędów państwowych (Dz. U. z 2013 r. poz. 269 oraz z 2014 r. poz. 1199), z uwzględnieniem przepisu art. 26 ust. 1 niniejszej ustawy.

5. W czasie wykonywania czynności służbowych strażnik Państwowej Straży Rybackiej ma prawo do otrzymania bezpłatnego umundurowania, oznak służbowych, odznaki służbowej, odzieży specjalnej i wyposażenia osobistego z obowiązkiem ich noszenia w czasie pełnienia obowiązków służbowych.

6. W wypadkach szczególnie uzasadnionych komendant wojewódzki Państwowej Straży Rybackiej może zezwolić na używanie ubioru cywilnego w czasie wykonywania obowiązków służbowych.

7. Wojewoda, w drodze zarządzenia, nadaje regulamin Państwowej Straży Rybackiej, określający szczegółową organizację i sposób działania tej straży.

Art. 23. W czasie wykonywania czynności służbowych strażnik Państwowej Straży Rybackiej jest uprawniony do:

- 1) kontroli dokumentów uprawniających do połowu ryb u osób dokonujących połowu oraz dokumentów stwierdzających pochodzenie ryb u osób przetwarzających lub wprowadzających ryby do obrotu;
- 2) kontroli ilości masy i gatunków odłowionych ryb, przetwarzanych lub wprowadzanych do obrotu oraz przedmiotów służących do ich połowu;
- 3) zabezpieczenia porzuconych ryb i przedmiotów służących do ich połowu w wypadku niemożności ustalenia ich posiadacza;
- 4) żądania wyjaśnień i wykonywania czynności niezbędnych do przeprowadzania kontroli, a w wypadku uzasadnionego podejrzenia popełnienia przestępstwa lub wykroczenia:
 - a) legitymowania osób podejrzanych w celu ustalenia ich tożsamości,
 - b) odebrania za pokwitowaniem ryb i przedmiotów służących do ich połowu, z tym że ryby należy przekazać za pokwitowaniem uprawnionemu do rybactwa, a przedmioty zabezpieczyć,
 - c) zatrzymywania za pokwitowaniem dokumentów, o których mowa w pkt 1, z tym że dokumenty te wraz z wnioskiem o ukaranie przekazuje się w terminie 7 dni do sądu,
 - d) kontroli środków transportowych w celu sprawdzenia zawartości ich ładunku w miejscach związanych z połowem ryb,
 - e) przeszukiwania osób i pomieszczeń na zasadach określonych w Kodeksie postępowania karnego w celu znalezienia przedmiotów mogących stanowić dowód w sprawie lub podlegających przypadkowi,
 - f) doprowadzenia do najbliższego komisariatu lub posterunku Policji osób, w stosunku do których zachodzi uzasadniona potrzeba podjęcia dalszych czynności wyjaśniających;

- 5) dokonywania czynności wyjaśniających w postępowaniu w sprawach o wykroczenia, które zostały określone w przepisach ustawy, udziału w tych sprawach w charakterze oskarżyciela publicznego oraz wnoszenia środków zaskarżenia od rozstrzygnięć zapadłych w tych sprawach;
- 6) nakładania grzywnien w drodze mandatu karnego za wykroczenia określone w ustawie;
- 7) żądania niezbędnej pomocy od instytucji państwowych, zwracania się o taką pomoc do jednostek gospodarczych, organizacji społecznych, jak również w nagłych przypadkach do każdego obywatela o udzielenie doraźnej pomocy na zasadach określonych w przepisach o Policji, określających szczegółowo zasady żądania takiej pomocy;
- 8) wstępu i wjazdu:
 - a) do pomieszczeń magazynowych i miejsc składowania ryb oraz na tereny obrębów hodowlanych,
 - b) na tereny pozostające w administracji urzędów morskich, na tereny lasów, zakładów przemysłowych, ośrodków turystyczno-wypoczynkowych, gospodarstw rolnych w zakresie niezbędnym do prowadzenia kontroli na wodach przyległych do tych terenów,
 - c) na wały przeciwpowodziowe, śluzy, tamy, na teren elektrowni, młynów i tartaków wodnych, przepompowni oraz innych urządzeń piętrzących wodę, z wyjątkiem terenów i obiektów Sił Zbrojnych, Straży Granicznej i Policji oraz innych, których szczególne przeznaczenie stanowi informacje niejawne o klauzuli tajności „tajne” lub „ściśle tajne”;
- 9) prowadzenia działań kontrolnych w miejscach wymienionych w pkt 8 bez konieczności uzyskania zgody ich właściciela lub użytkownika;
- 10) noszenia broni palnej krótkiej i broni sygnałowej;
- 11) noszenia kajdanek zakładanych na ręce, ręcznych miotaczy substancji obezwładniających, pałki służbowej i przedmiotów przeznaczonych do obezwładniania osób za pomocą energii elektrycznej.

Art. 23a. 1. W przypadkach, o których mowa w art. 11 pkt 1–3 i 8–14 ustawy z dnia 24 maja 2013 r. o środkach przymusu bezpośredniego i broni palnej (Dz. U.

poz. 628, z późn. zm.¹⁾), strażnik Państwowej Straży Rybackiej może użyć środków przymusu bezpośredniego, o których mowa w art. 12 ust. 1 pkt 1, pkt 2 lit. a, pkt 7, 9, pkt 12 lit. a i pkt 13 tej ustawy, lub wykorzystać te środki.

2. W przypadkach, o których mowa w art. 45 pkt 1 lit. a i pkt 2 oraz w art. 47 pkt 1, 3, 5 i 6 ustawy z dnia 24 maja 2013 r. o środkach przymusu bezpośredniego i broni palnej, strażnik Państwowej Straży Rybackiej może użyć broni palnej lub ją wykorzystać.

3. Użycie i wykorzystanie środków przymusu bezpośredniego i broni palnej oraz dokumentowanie tego użycia i wykorzystania odbywa się na zasadach określonych w ustawie z dnia 24 maja 2013 r. o środkach przymusu bezpośredniego i broni palnej.

4. (uchylony)

5. Do wykonywania przez strażnika Państwowej Straży Rybackiej czynności, o których mowa w art. 23, stosuje się odpowiednio przepisy o Policji.

6. Strażnikowi Państwowej Straży Rybackiej wykonującemu obowiązki przysługują uprawnienia określone odrębnymi przepisami odnoszącymi się do:

- 1) Straży Parku Narodowego – w zakresie przestrzegania przepisów o ochronie przyrody;
- 2) Państwowej Straży Łowieckiej – w zakresie zwalczania kłusownictwa;
- 3) strażników leśnych – w zakresie zwalczania szkodnictwa leśnego.

7. (uchylony)

8. Na sposób przeprowadzania czynności, o których mowa w art. 23, przysługuje zażalenie do prokuratora.

9. Strażnicy Państwowej Straży Rybackiej przy wykonywaniu czynności służbowych korzystają z ochrony prawnej przewidzianej w przepisach Kodeksu karnego dla funkcjonariusza publicznego.

10. Minister właściwy do spraw rybołówstwa w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady i warunki:

¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 1165 oraz z 2014 r. poz. 24 i 1199.

- 1) współdziałania Państwowej Straży Rybackiej z Policją – mając na względzie ustawowe zadania tych podmiotów oraz konieczność zapewnienia poprawnej i skutecznej współpracy;
- 2) posiadania, przechowywania i ewidencjonowania broni palnej i sygnałowej oraz amunicji do niej oraz środków przymusu bezpośredniego, a także sprawowania przez Policję nadzoru w tym zakresie nad Strażą – mając na względzie konieczność uniemożliwienia dostępu do broni, amunicji i środków przymusu bezpośredniego osobom trzecim, potrzebę ochrony ewidencji przed uszkodzeniem, zniszczeniem lub utratą, a także zapewnienie efektywnego nadzoru nad Strażą.

Art. 24. 1. Rada powiatu, na wniosek starosty, może utworzyć Społeczną Straż Rybacką albo wyrazić zgodę na utworzenie Społecznej Straży Rybackiej przez zainteresowane organizacje społeczne lub uprawnionych do rybactwa.

1a. Regulamin Społecznej Straży Rybackiej uchwała rada powiatu.

2. Zadaniem Społecznej Straży Rybackiej jest współdziałanie z Państwową Strażą Rybacką w zakresie kontroli przestrzegania ustawy oraz przepisów wydanych na jej podstawie.

3. Nadzór specjalistyczny nad Społeczną Strażą Rybacką sprawuje wojewoda poprzez komendanta wojewódzkiego Państwowej Straży Rybackiej.

4. Strażnikiem Społecznej Straży Rybackiej może być osoba posiadająca kwalifikacje strażnika Państwowej Straży Rybackiej.

5. Minister właściwy do spraw rybołówstwa, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw administracji publicznej, w drodze rozporządzenia, określa:

- 1) zasady sprawowania nadzoru, o którym mowa w ust. 3;
- 2) ramowy regulamin Społecznej Straży Rybackiej, określający szczegółową organizację i sposób działania tej straży.

Art. 25. 1. Strażnikowi Społecznej Straży Rybackiej przysługują uprawnienia, o których mowa w art. 23 pkt 1–3 i 4 lit. b.

2. Strażnik Społecznej Straży Rybackiej podczas i w związku z wykonywaniem czynności, o których mowa w art. 23 pkt 1–3 i 4 lit. b:

- 1) korzysta z ochrony prawnej przysługującej funkcjonariuszom publicznym;

- 2) jest obowiązany nosić oznakę Społecznej Straży Rybackiej oraz na żądanie okazywać legitymację wystawioną przez starostę.

Art. 26. 1. Minister właściwy do spraw rybołówstwa, w drodze rozporządzenia, określa prawa i obowiązki pracownicze, zasady wynagradzania, wzory oznak, legitymacji służbowej, odznaki służbowej i umundurowania strażników Państwowej Straży Rybackiej oraz wzór oznaki i legitymacji strażnika Społecznej Straży Rybackiej.

2. Minister właściwy do spraw rybołówstwa, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw administracji publicznej, określi, w drodze rozporządzenia, zakres i warunki współpracy Państwowej Straży Rybackiej ze Społeczną Strażą Rybacką, mając na względzie skuteczność zapobiegania i zwalczania nielegalnego połowu ryb, raków i minogów w powierzchniowych wodach śródlądowych oraz zwalczania przez Państwową Straż Rybacką i Społeczną Straż Rybacką obrotu nielegalnie pozyskanymi rybami, rakami i minogami.

Art. 27. 1. Uprawniony do rybactwa, który:

- 1) nie wykonuje obowiązków, o których mowa w art. 4a ust. 1 lub w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 4a ust. 2,
- 2) korzysta z wód obwodu rybackiego bez wymaganego operatu rybackiego lub wbrew założeniom tego operatu lub prowadzi gospodarkę rybacką z naruszeniem przepisu art. 6c

– podlega karze grzywny nie niższej niż 100 zł.

2. W razie ukarania za wykroczenia określone w ust. 1, sąd orzeka o podaniu orzeczenia o ukaraniu do publicznej wiadomości, na koszt ukaranego.

3. W szczególnie rażących przypadkach, sąd może dodatkowo orzec zakaz składania oferty do konkursu ofert na oddanie w użytkowanie obwodu rybackiego, na okres od roku do 3 lat.

4. Orzekanie w sprawach określonych w ust. 1 następuje w trybie przewidzianym przepisami Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia, na podstawie wniosku o ukaranie złożonego przez właściwego marszałka województwa.

Art. 27a. 1. Kto:

- 1) dokonuje połowu ryb na rzecz uprawnionego do rybactwa, nie posiadając przy sobie upoważnienia, o którym mowa w art. 5,
- 2) dokonując amatorskiego połowu ryb:
 - a) nie posiada przy sobie karty wędkarskiej albo karty łowiectwa podwodnego lub używa tej karty mimo sądowego orzeczenia o odebraniu karty wędkarskiej lub karty łowiectwa podwodnego,
 - b) nie posiada zezwolenia, o którym mowa w art. 7 ust. 2, bądź nie stosuje się do warunków zezwolenia lub nie prowadzi rejestru amatorskiego połowu ryb, jeżeli zezwolenie zobowiązuje do jego prowadzenia,
- 3) dokonuje połowu ryb z naruszeniem art. 7 ust. 1a,
- 4) narusza przepis art. 16 lub przepisy wydane na podstawie art. 21 pkt 4, nie oznakowując obrębu hodowlanego albo ochronnego lub niewłaściwie je oznakowując, lub nie będąc do tego uprawnionym, umieszcza takie oznakowanie lub niszczy oznakowanie obrębu hodowlanego albo ochronnego,
- 5) wbrew obowiązkowi określonymu w art. 13 ust. 2 wstępuje do obrębu hodowlanego bez uzgodnienia terminu, miejsca lub sposobu wejścia do obrębu hodowlanego z uprawnionym do rybactwa w tym obrębie albo wstępuje do obrębu hodowlanego niezgodnie z tymi uzgodnieniami,
- 6) dokonuje połowu ryb, wykorzystując do tego sprzęt pływający niezarejestrowany lub nieoznakowany albo oznakowany niezgodnie z przepisami art. 20 ust. 2 lub art. 21 pkt 4,
- 7) dokonuje amatorskiego połowu ryb z naruszeniem art. 20 ust. 6
– podlega karze grzywny albo karze nagany.

2. Karę, o której mowa w ust. 1, wymierza się odpowiednio za usiłowanie, podżeganie i pomocnictwo w popełnieniu czynu, o którym mowa w ust. 1 pkt 3–7.

3. W razie ukarania za wykroczenia określone w ust. 1, sąd może orzec o podaniu orzeczenia o ukaraniu do publicznej wiadomości, na koszt ukaranego.

4. W razie ukarania za wykroczenia określone w ust. 1, sąd może dodatkowo orzec, odpowiednio:

- 1) na rzecz pokrzywdzonego:
 - a) obowiązek naprawienia szkody, na wniosek tego pokrzywdzonego, lub
 - b) uprawnionego do rybactwa nawiązkę w wysokości od pięciokrotnej do dwudziestokrotnej wartości przywłaszczonych ryb;

- 2) przypadek rybackich narzędzi połowowych i innych przedmiotów, które służyły lub były przeznaczone do popełnienia wykroczenia, a także przedmiotów pochodzących bezpośrednio lub pośrednio z wykroczenia, na rzecz uprawnionego do rybactwa;
- 3) trwale odebranie karty wędkarskiej albo karty łowiectwa podwodnego bądź jej przekazanie do depozytu sądowego na okres nie krótszy niż 12 miesięcy, do czasu złożenia przez osobę ukaraną ponownego egzaminu z wynikiem pozytywnym.

5. O orzeczeniu środka karnego, o którym mowa w ust. 4 pkt 3, sąd powiadamia właściwy organ, upoważniony do wydawania karty wędkarskiej albo karty łowiectwa podwodnego.

6. Orzeczenie o przypadku, o którym mowa w ust. 4 pkt 2, może dotyczyć również przedmiotów niestanowiących własności sprawcy.

7. Orzekanie w sprawach określonych w ust. 1 następuje w trybie przewidzianym przepisami Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia.

Art. 27b. 1. Kto:

- 1) dokonując połowu ryb, narusza zakaz określony w art. 8 ust. 1 pkt 1–5 lub 11–13,
- 2) dokonując amatorskiego połowu ryb:
 - a) używa podrywki wędkarskiej niezgodnie z art. 7 ust. 1,
 - b) narusza zakaz określony w art. 10 ust. 1 pkt 2,
 - c) narusza zakaz określony w art. 17 ust. 7,
- 3) narusza określone w art. 2 ust. 1 lub w przepisach wydanych na podstawie art. 2 ust. 2 warunki chowu, hodowli lub połowu organizmów żyjących w wodzie innych niż ryby,
- 4) dokonuje zarybień niezgodnie z art. 4b ust. 1,
- 5) nie stosuje się do nakazu, o którym mowa w art. 9 ust. 1 lub 2,
- 6) dokonuje połowu ryb na rzecz uprawnionego do rybactwa, nie posiadając dokumentu stwierdzającego upoważnienie, o którym mowa w art. 5,
- 7) narusza przepis art. 20 ust. 1, 4 lub 5

– podlega karze ograniczenia wolności albo karze grzywny nie niższej niż 200 zł.

2. Karę, o której mowa w ust. 1, wymierza się odpowiednio za usiłowanie, podżeganie i pomocnictwo w popełnieniu czynu, o którym mowa w ust. 1.

3. W razie ukarania za wykroczenia określone w ust. 1, sąd może orzec o podaniu orzeczenia o ukaraniu do publicznej wiadomości, na koszt ukaranego.

4. W razie ukarania za wykroczenia określone w ust. 1, sąd może dodatkowo orzec, odpowiednio:

- 1) na rzecz pokrzywdzonego:
 - a) obowiązek naprawienia szkody, na wniosek tego pokrzywdzonego, lub
 - b) uprawnionego do rybactwa nawiązkę w wysokości od pięciokrotnej do dwudziestokrotnej wartości przywłaszczonych ryb;
- 2) przepadek rybackich narzędzi połowowych i innych przedmiotów, które służyły lub były przeznaczone do popełnienia wykroczenia, a także przedmiotów pochodzących bezpośrednio lub pośrednio z wykroczenia, na rzecz uprawnionego do rybactwa;
- 3) trwałe odebranie karty wędkarskiej albo karty łowiectwa podwodnego bądź jej przekazanie do depozytu sądowego na okres nie krótszy niż 12 miesięcy, do czasu złożenia przez osobę ukaraną ponownego egzaminu z wynikiem pozytywnym.

5. O orzeczeniu środka karnego, o którym mowa w ust. 4 pkt 3, sąd powiadamia właściwy organ, upoważniony do wydawania karty wędkarskiej albo karty łowiectwa podwodnego.

6. Orzeczenie o przepadku, o którym mowa w ust. 4 pkt 2, może dotyczyć również przedmiotów niestanowiących własności sprawcy.

7. Orzekanie w sprawach określonych w ust. 1, następuje w trybie przewidzianym przepisami Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia.

Art. 27c. 1. Kto:

- 1) poławia raka szlachetnego lub błotnego, nie będąc do tego uprawnionym,
- 2) nie będąc uprawnionym do rybactwa albo osobą poławiającą na jego rzecz, poławia ryby rybackimi narzędziami lub urządzeniami połowowymi,
- 3) narusza zakaz określony w przepisach wydanych na podstawie art. 3 ust. 4 pkt 1,
- 4) narusza zakaz określony w art. 3i, art. 8 ust. 1 pkt 6–10 i ust. 2, art. 10 ust. 1 pkt 1, art. 11, art. 14 ust. 2 lub art. 19 ust. 1,
- 5) nie stosuje się do nakazu, o którym mowa w art. 10 ust. 2,

- 6) dokonuje połowu ryb niezgodnie z otrzymanym zezwoleniem, o którym mowa w art. 17 ust. 1 lub 2,
 - 7) przegradza łożysko wody płynącej sieciowymi rybackimi narzędziami połowowymi bez zezwolenia, o którym mowa w art. 17a ust. 1 lub 2, albo przegradza to łożysko niezgodnie z tym zezwoleniem
- podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.

2. W razie skazania za przestępstwa określone w ust. 1, sąd orzeka o podaniu orzeczenia o skazaniu do publicznej wiadomości, na koszt skazanego.

3. W razie skazania za przestępstwa określone w ust. 1, sąd dodatkowo orzeka, odpowiednio:

- 1) na rzecz pokrzywdzonego:
 - a) obowiązek naprawienia szkody, na wniosek tego pokrzywdzonego, lub
 - b) uprawnionego do rybactwa nawiązkę w wysokości od pięciokrotnej do dwudziestokrotnej wartości przywłaszczonych ryb;
- 2) przepadek rybackich narzędzi połowowych i innych przedmiotów, które służyły lub były przeznaczone do popełnienia przestępstwa, a także przedmiotów pochodzących bezpośrednio lub pośrednio z przestępstwa;
- 3) trwale odebranie karty wędkarskiej albo karty łowiectwa podwodnego bądź jej przekazanie do depozytu sądowego na okres nie krótszy niż 12 miesięcy, do czasu złożenia przez osobę skazaną ponownego egzaminu z wynikiem pozytywnym;
- 4) zakaz składania oferty do konkursu ofert na oddanie w użytkowanie obwodu rybackiego na okres od roku do 3 lat.

4. O orzeczeniu środka karnego, o którym mowa w ust. 3 pkt 3, sąd powiadamia właściwy organ, upoważniony do wydawania karty wędkarskiej albo karty łowiectwa podwodnego.

5. Orzeczenie o przepadku, o którym mowa w ust. 3 pkt 2, może dotyczyć również przedmiotów niestanowiących własności sprawcy.

Art. 28. (pominięty)

Art. 29. Traci moc ustawa z dnia 7 marca 1932 r. o rybołówstwie (Dz. U. Nr 35, poz. 357, z późn. zm.²⁾).

Art. 30. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1985 r.

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1934 r. Nr 110, poz. 976, z 1951 r. Nr 14, poz. 110 oraz z 1961 r. Nr 5, poz. 33.